

Yaşasın İyilik

– safdeha · 21 Haziran 2020

Kimse kimseye sen böyle yaşayacaksın diye baskı uygulayamaz. Komşuysanız, iş arkadaşısıysanız, akraba iseniz yani yakınınızda yaşıyorsa kişilere ancak öğüt verirsiniz. Yapmıyorsa, dostluğunuzu keser ama küsmezsiniz, selam verirsiniz yalnızca. Ne paylaşırsınız, ne hal hatır sorarsınız, o kişilere bir yabancından farkınız olmaz.

içki ve sigara içmiyorsunuz, helal ve harama dikkat ederek yaşıyorsunuz, kumar oynamıyorsunuz. Nasıl bu kişiyle paylaşımınız olabilir ki? Aynı masaya oturabilirsiniz ki? İki ayrı dünyanın insanısınız artık. Ne paylaşabilirsiniz ki? İşte toplum seçimleri ile ayrıştırılıyor. Ben kötü alışkanlığı olan insanım, beni böyle kabul edeceksiniz iması da bir baskı ürünüdür sonuçta...

İnsan ancak, aynı değerleri istiyorsa bir masada oturur, bir konuyu konuşur, geleceği planlayabilir. Su bile farklı içerikleri varsa birbirine karışmıyor ki... Akıyor ama farklı bir kulvarda. Hiç bir din, sağlık sektörü, adet ve gelenekleri kötü alışkanlıklara yönelin demiyor. İnsanı yaşatmayı ve en kaliteli biçimde pay almaya teşvik ediyor. Peki neden kötülükler artıyor ve insanlar bir inanca sahip olmalarına rağmen, o inancından dolayı bu kötülükler caydırıcı olmuyor?

Günümüz insanı sanalda, hayalde, erişemeyeceği ereklerde yaşıyor. Bu yaşantısı içinde de okumak, okuduğunu yaşamak, öğüt dinlemekte yok maalesef. İncından dolayı herkesi sınav yapsanız, çoğunluk sınıfta kalır. Hayallerini dinleseniz yaşadığı hayata baksanız, bu yaşam tercihleri ve tembelliği ile ulaşması mümkün değil. Hayatının ancak çok kazanması ve parasının olmasıyla güzel olacağını var sayıyor. Aslında paranın etkisinin çok az olduğunu ve cebinin delik olduğunu da biliyor ama bu kişilik psikolojisinden de kendini kurtaramıyor. Çünkü dinsel ve geleneksel yaşama yönelse, dünyada yaşayamayacağını ve ölmeden öleceğini düşünüyor. Böyle yaşayanlara da zavallı gözüyle bakıyor, mümkün merteye onlardan kaçıyor ve paylaşmıyor. Hani kaçmasa ve o kişilerin yaşamını gözlemlese nasıl mutlu olacaklarını görecekler ve onlar için yaşamın devam ettiğini anlayacaklar da. Ön yargımı desem, inatçılık mı desem, iki ayrı zıt yaşam birbirine karışmadan devam ediyor. İçindeki her iki grubun cahilleri de birbirine baskı kurmaya devam ediyor.

Öyle güzel değerler var ki.. Bu değerleri görmek ve sahiplenmenin kimseye zararı yok. Ne geçmişinden ne tarihinden ne acılarından ne de sahiplendiklerinden gördüğü zararın ibret alınmadığı bir düzen devam edip gidiyor. Üstünlük ve benlik ideolojisi ile insanlar sokaklara dökülüyor ve hiç bir şeyi değiştirmeden baskıya boyun eğen yaşamlarına kaldığı yerden devam ediyor. Ne ırkçılık bitiyor, ne zengin fakir söylemleri, Ne savaşlar ne de terör... Sonu hep acı ve boşa geçen ömür oluyor. Ben şunu şunu yaptım diyor ama yaptığının kimseye faydası olmuyor.

Kötülüğe, kötü tercihlere son verip, ayrıştırılmaya son verelim. İyi olmak, iyiyi emretmek ve yaşamak acı vermiyor, aksine mutluluğu artırıyor. Gelin hep birliklikte iyiliği emrederek mutlu olmaya bakalım...
Baskısız ve isteyerek!

Yaşasın iyilik, kötülüğe ölüm olsun attığımız sloganımız olmaz mı?

Saffet Kuramaz